

17

PROIECT DE HOTĂRÂRE

privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al Președintelui C.J. Bihor, dl. Ilie Gavril Bolojan, înregistrat sub nr. 10957 din 23.05.2022 la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022;
- Raportul de specialitate nr. 10960 din 23.05.2022 întocmit de către Biroul Drumuri Județene la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerii prelabile formulate împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86 din data de 31.03.2022;
- Raportul de avizare al Comisiei _____ nr. _____ din _____;
- Plângerile prelabile înregistrată la Registratura Generală a Consiliului Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022;
- Hotărârea C.J. Bihor nr. 86 din 31.03.2022 privind modificarea HCJ nr. 261 din 26.10.2021 privind aprobarea culoarului de expropriere a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”;

În conformitate cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 182 coroborat cu art. 136 și a art. 173 alin. (1) litera f) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ,

**CONSILIUL JUDEȚEAN BIHOR
HOTĂRĂȘTE:**

Art.1. Se resping plângerile prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022 ca tardiv formulate, iar pe fond ca neîntemeiate.

Art. 2. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Președintele Consiliului Județean Bihor prin Direcția Tehnică – Biroul Drumuri Județene.

Art. 3. Prezenta hotărâre se comunică prin grija Compartimentului Relații cu consilierii cu:

- Instituția Prefectului – Județul Bihor;
- Președintele Consiliului Județean Bihor;
- Direcția Tehnică – Biroul Drumuri Județene;
- Popescu și Asociații S.p.a.r.l.;
- Ardelean Raluca, Ardelean Rodica, Popa Maria Magdalena, Banda Silvia, Boldor Nicu, Hentea Cornel, Porojan Dumitru, Porojan Flaviu, Porojan Călin, Banda Adela, Banda Andi, Mut Viorica, Mut Călin, Borza Sebastian, Ciuta Alexandru, Ciuta Silvia.

PREȘEDINTE,
Ilie Gavril Bolojan

AVIZAT,
SECRETAR GENERAL AL JUDEȚULUI,
Mărioara Carmen Soltănel

REFERAT DE APROBARE

la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022

I. Motivul adoptării proiectului de hotărâre în cauză:

În primul rând, arătăm că plângerile prelabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022 au fost depuse peste termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 7 alin.3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care urmează să fie respinse ca fiind tardiv formulate.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 86 din 31.03.2022 s-a procedat la aprobarea modificării art.3 din HCJ nr. 261/26.10.2021 privind aprobarea culoarului de expropriere a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.” în sensul însușirii raportului de evaluare varianta revizuită martie 2022, întocmit de evaluatorul atestat ANEVAR Ene Raul Cătălin, pentru imobilele proprietate privată, supuse exproprierii, reprezentând teren, în suprafață totală de 168.556,00 mp.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 261 din 26.10.2021 s-a procedat la aprobarea culoarului de expropriere a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”.

Pentru realizarea obiectivului de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor” s-a încheiat între Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere S.A. și Județul Bihor, în acord cu prevederile OUG nr. 101/2020 un parteneriat de implementare.

La art.4 alin.1) din parteneriatul de implementare amintit anterior, CNAIR se obligă să procedeze la depunerea spre finanțare în cadrul exercițiului financiar European 2014-2020 aplicația de finanțare pentru proiectarea și execuția obiectivului de investiție „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.” și să procedeze la efectuarea procedurii de expropriere pentru utilitate publică prin promovarea hotărârii de guvern de expropriere, în baza documentelor de identificare a proprietarilor și a raportului de evaluare realizat de către Județul Bihor.

Tot la art.4 alin.1) din parteneriatul de implementare amintit anterior, CNAIR se obligă să procedeze la realizarea tuturor procedurilor de expropriere prevăzute de lege în sarcina expropriatorului până la finalizarea exproprierii, plata despăgubirilor, soluționarea litigiilor.

La art.7 din Legea nr. 33/1994 se prevede faptul că utilitatea publică se declară de către Guvern pentru lucrările de interes național și de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pentru lucrările de interes local.

În vederea realizării obiectivului de investiții Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a emis Avizul favorabil nr. 77/85 din 17.11.2021, iar Consiliul Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe a emis Avizul favorabil nr. 59 din 02.12.2021.

În anexa la Avizul nr. 77/85/2021-Fișa de conformitate, la pct.5-Incadrarea obiectivului în programe/strategii/Master Planul General de Transport al României se arată faptul că obiectivul a fost inclus în Master Planul General de Transport al României elaborate de Ministerul

Transporturilor și Infrastructurii și aprobat prin HG nr. 666/2016. De asemenea, se mai arată faptul că obiectivul de investiție „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor” urmează să fie finanțat prin POIM 2014-2020.

În contextul prevederilor OUG nr. 101/2020, respectiv a Ordinului MTIC nr. 1370/2021 privind includerea la finanțare a acestui obiectiv în cadrul POIM a fost promovat Studiul de Fezabilitate achiziționat de către Consiliul Județean Bihor.

Finanțarea acestui obiectiv de investiții se va realiza prin grija CNAIR din fonduri externe în cadrul exercițiului financiar European 2014-2020.

Deoarece atât declararea de utilitate publică a obiectivului de investiții “Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”, în acord cu prevederile Legii nr. 33/1994 cât și demararea procedurilor de expropriere în acord cu prevederile Legii nr. 255/2010 necesare implementării obiectivului de investiții sus amintit se vor desfășura prin grija CNAIR, propunem respingerea plângerilor prealabile formulate împotriva HCJ Bihor nr. 86/31.03.2022 ca fiind netemeinice și nelegale.

La data de 16.07.2021 Președintele Consiliului Județean Bihor a emis certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021 în scopul „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pentru Etapa I – realizare studiu de fezabilitate, Etapa II – întocmirea documentației tehnice. Certificatul de urbanism s-a emis în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) pct. 1 din Legea nr. 50/1991, întrucât investiția urmează a se realiza pe terenuri aparținând a două unități administrativ-teritoriale.

La secțiunea „Regimul economic” din certificatul de urbanism se prevede că destinația propusă este: „căi de comunicație, drum național.” În aceste condiții, având în vedere că investiția propusă urmează să facă parte din infrastructura rutieră de transport de interes național, autorizația de construire se va emite de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin direcția de specialitate, așa cum stipulează art. 43 lit. b) din Legea nr. 50/1991. În acest sens sunt și dispozițiile art. 8 alin. (4) lit. c) și art. 58 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul MDRL nr. 839/2009.

Referitor la impactul asupra mediului și la art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

Prin certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/1991, s-a prevăzut că solicitantul are obligația de a se adresa autorității competente pentru protecția mediului – Agenția pentru Protecția Mediului Bihor (APM Bihor) în vederea obținerii actului administrativ al acesteia, necesar în procedura autorizării lucrărilor de construcții.

Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului transpune în dreptul intern prevederile Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 26 din 28 ianuarie 2012, modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 124 din 25 aprilie 2014. Mențiunea privind transpunerea normei comunitare este cuprinsă în Legea nr. 292/2018 (după art. 34), așa cum prevede art. 45 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În vederea asigurării unui cadru adecvat pentru desfășurarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, legiuitorul stabilește regula informării, consultării și participării tuturor autorităților cu responsabilități în domeniul protecției mediului prin participarea acestora în cadrul unei comisii de analiză tehnică (CAT) organizate la nivelul județului unde se află amplasamentul proiectului – art. 2 alin. (4) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018. La nivelul județului Bihor CAT a fost constituită conform Ordinului Prefectului Județului Bihor nr. 67/18.01.2019.

Art. 6 alin. (4) din Legea nr. 292/2018 stipulează că această comisie „este constituită din reprezentanți ai autorităților publice centrale și/sau locale, respectiv ai administrației publice,

inclusiv din cadrul compartimentelor care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și urbanismului, autorității de sănătate publică, autorității competente de gospodărire a apelor, autorității competente pentru protejarea patrimoniului cultural, inspectoratului pentru situații de urgență, autorităților publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului, reprezentanți ai structurilor responsabile pentru inspectoratele teritoriale silvice, ai direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București și ai altor autorități, după caz, în funcție de natura proiectului. Prezența în comisia de analiză tehnică a reprezentanților autorităților prevăzute în prezentul alineat este obligatorie la solicitarea autorității publice competente pentru protecția mediului.”

Conform art. 8 alin. (2) din Legea nr. 292/2018, procedura de evaluare a impactului asupra mediului „este precedată de o evaluare inițială a proiectului, realizată de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în cadrul căreia este identificată localizarea proiectului în raport cu ariile naturale protejate, precum și dacă proiectul propus intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, după caz.”

Art. 8 alin. (1) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018 stipulează că „pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 6 din prezenta procedură, prin depunerea unei notificări privind intenția de realizare a proiectului, însoțită de certificatul de urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape.”

În cazul în care, în cadrul etapei de evaluare inițială, autoritatea pentru protecția mediului decide că este necesară demararea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului (art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 292/2018), ea declanșează prima etapă a procedurii de evaluare a impactului proiectului respectiv asupra mediului, denumită „etapa de încadrare” a proiectului (art. 13-15 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 292/2018).

În cadrul etapei de încadrare, titularul proiectului depune memoriul de prezentare a proiectului iar autoritatea pentru protecția mediului stabilește componența comisiei de analiză tehnică (CAT) și îi transmite toate documentele necesare evaluării, ulterior urmând a fi stabilite data și ora prezentării pe care o va ține titularul proiectului în fața comisiei de analiză tehnică.

Cu privire la lucrările de construire, Legea nr. 292/2018 le împarte în trei categorii: cele care sunt supuse evaluării impactului asupra mediului; cele pentru care trebuie stabilită necesitatea evaluării și cele care nu sunt supuse evaluării.

Anexa nr. 2 a Legii nr. 292/2018 cuprinde lista proiectelor pentru care trebuie stabilită necesitatea efectuării evaluării impactului asupra mediului. Legiuitorul înțelege prin noțiunea de proiect „executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații ori lucrări, precum și alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale” – art. 2 lit. e) din Legea nr. 292/2018.

Ca urmare a analizării documentației depuse de Consiliul Județean Bihor la APM Bihor, înregistrată sub nr. 13777/02.09.2021, s-a emis Decizia etapei de evaluare inițială nr. 13777/SAAA/22.09.2021.

În aceasta s-a prevăzut că proiectul propus intră sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa nr. 2, pct. 10. Proiecte de infrastructură, lit. e. Construcția drumurilor, porturilor și instalațiilor portuare, inclusiv a porturilor de pescuit, altele decât cele prevăzute în Anexa nr. 1.

Tot în Decizia nr. 13777/SAAA/22.09.2021 se arată că proiectul propus intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, întrucât traversează Situl Natura 2000 ROSCI 0098 Lacul Peșea.

De asemenea, tot în decizie se menționează că proiectul intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, fiind necesar să se obțină avizul de gospodărire a apelor de la autoritatea competentă – ABA Crișuri.

ABA Crișuri a emis la data de 10.11.2021 Avizul de Gospodărire a Apelor nr. 231/2021.

Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor-ANANP a emis Avizul nr. 126 din 12.11.2021.

La data de 29.11.2021 Agenția pentru Protecția Mediului Bihor a emis Decizia Etapei de Incadrare nr. 1539/2021, fiind astfel îndeplinite condițiile legale în ceea ce privește demararea procedurii de realizare a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Tot referitor la chestiuni legate de mediu, în plângerile prealabile formulate, se mai invocă, în esență, o pretinsă încălcare a art. 8 din CEDO, cu privire la dreptul cetățenilor la viața privată și de familie, făcând referire la hotărârile pronunțate de Curte în cauzele Gyorgy Dees c. Ungariei și Grimkovskaya c. Ucrainei și Moreno Gomez c. Spaniei.

În ceea ce privește hotărârea din cauza Grimkovskaya c. Ucrainei, Curtea a constatat că, într-adevăr, în acel caz a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție dar totodată a reținut și că abordarea proiectelor de infrastructură constituie o sarcină dificilă care necesită timp și resurse considerabile din partea statelor. De asemenea, a arătat că statele nu pot fi ținute responsabile pentru simplul fapt de a permite ca traficul greu să treacă prin zone urbane rezidențiale.

Curtea a precizat însă în multiple rânduri că drepturile garantate de art. 8 nu au un caracter absolut, paragraful 2 autorizând statele să restrângă aceste drepturi, orice restrângere sau limitare a acestora fiind generic desemnată ca ingerință.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții, o ingerință este compatibilă cu Convenția dacă sunt respectate cumulativ următoarele trei condiții:

a) când ingerința este prevăzută de lege (în sens larg). În cazul de față sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, Legea nr. 255/2010, Legea nr. 292/2018, art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO;

b) când ingerința urmărește un scop legitim. Paragraful 2 al art. 8 din CEDO enumeră o serie de motive pe care statele le pot invoca pentru a justifica o eventuală ingerință în respectarea vieții private. Situațiile în care Curtea nu a acceptat că ingerința urmărește un scop legitim au fost foarte rare (spre exemplu în cauza Sabou și Pîrcălab c. României, hotărârea din 28.09.2004, Curtea a constatat că decăderea din drepturile părintești ca urmare a unei condamnări penale pentru calomnie constituie o ingerință ce nu a urmărit un scop legitim);

c) când ingerința este necesară într-o societate democratică. În această materie, Curtea nu își substituie propriul raționament celui operat de autoritățile statului. În baza principiului subsidiarității, Curtea recunoaște statelor prerogativa de a decide cu privire la măsurile concrete ce pot fi luate (prerogativa fiind cunoscută și sub denumirea de marja de apreciere a statului). Cu caracter general, se poate aprecia că ingerința este necesară într-o societate democratică dacă ea corespunde unei nevoi sociale și dacă este proporțională față de scopul legitim urmărit.

Nu în ultimul rând trebuie precizat că pentru a intra sub incidența garanțiilor conferite de art. 8 din CEDO, atingerile aduse mediului înconjurător și, prin urmare, drepturilor individuale ale omului, trebuie să fie probate. Cu alte cuvinte, justițiabilii trebuie să fi furnizat măcar un început de dovadă cu privire la pretențiile pe care le invocă, fără de care nu se poate considera că am fi în prezența unei ingerințe nejustificate.

În acest sens sunt relevante două hotărâri din jurisprudența Curții:

a) În cauza Asselbourg c. Luxemburg (dec. nr. 29121/95, ECHR 1999-VI) reclamantii (78 de persoane fizice și Asociația Greenpeace) au susținut că punerea în funcțiune a unei oțelării le-ar afecta calitatea vieții. Curtea a considerat însă că un potențial reclamant trebuie să prezinte indicii rezonabile și convingătoare privind posibilitatea producerii unei încălcări a drepturilor sale personale, și că simple suspiciuni sau prezumții sunt insuficiente în această privință.

Curtea a mai arătat în această cauză că simpla invocare a riscurilor de poluare inerente producției oțelului pe bază de deșeuri metalice nu este suficientă pentru a permite reclamantilor să se pretindă victime ale unei încălcări a Convenției. Trebuie ca ei să poată pretinde, de o manieră argumentată că, în lipsa unor măsuri preventive suficiente luate de autorități, gradul de probabilitate a producerii unei pagube este suficient de ridicat pentru a putea fi considerat drept producător al unei încălcări a drepturilor garantate;

b) În cauza Kyratos c. Grecia (2003) reclamantii au susținut că amenajările urbane situate

în sud-estul unei insule grecești au condus la distrugerea mediului înconjurător în care ei trăiesc. Însă Curtea a afirmat că pentru a determina dacă o poluare a mediului poate afecta dreptul la viață privată a unei persoane, elementul determinant este acela de a ști dacă există un element nociv pentru sfera vieții private. În acest sens, Curtea a arătat că invocarea cu caracter general a unei eventuale deteriorări a mediului nu este suficientă, întrucât nici art. 8, nici altă dispoziție din Convenție nu garantează o protecție generală a mediului. În această cauză, deoarece reclamanții nu au prezentat niciun element care să probeze o astfel de deteriorare a vieții lor private, Curtea a considerat că art. 8 nu a fost încălcat.

Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate:

Exproprierea pentru cauză de utilitate publică este o ingerință permisă de dispozițiile art. 1 din Protocolul 1 la CEDO și la dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituția României.

Totodată, exproprierea pentru cauză de utilitate publică se face cu justă și prealabilă despăgubire, iar o expropriere viitoare nu poate fi considerată ca reprezentând o atingere adusă dreptului de proprietate. Astfel, procedura de expropriere, așa cum este reglementată în sistemul nostru de drept, are ca scop tocmai plata despăgubirilor cuvenite proprietarilor care sunt expropriați, fără a se putea reține că prin efectuarea unor exproprieri proprietarilor imobilelor li s-ar produce un prejudiciu material. În cazul oricărei proceduri de expropriere interesul persoanelor expropriate este acela de a primi o despăgubire echitabilă.

În prezent, imobilele petenților sunt amplasate în zona delimitată de drumul comunal DC 59 Sânmartin-Haieu-Betfia, linia de cale ferată existentă în zonă și drumul național DN 76 Oradea-Deva.

Precizăm faptul că DC 59 Sânmartin-Haieu-Betfia este un drum de tranzit (așa cum rezultă din HG nr. 1154/2004) care deservește localitățile Rontău, Haieu, Betfia și stațiunea Băile 1 Mai, fiind utilizat atât de către rezidenții din localitățile amintite anterior cât și de către turiști, zona fiind și în prezent supusă poluării fonice cât și a poluării aerului generate de noxele emise de către autoturismele și autovehiculele care tranzitează zona, folosind infrastructura existentă în prezent (DC 59 și DN 76).

Din analiza prevederilor HG nr. 1154/2004 privind aprobarea normelor tehnice din 23.07.2004 unitare pentru realizarea documentațiilor complexe de atestare a funcționării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și de organizare a întregii activități de utilizare a factorilor naturali, rezultă următoarele aspecte:

Potrivit prevederilor art. 25 alin.1) din HG nr. 1154/2004 în scopul prevenirii și combaterii poluării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și a factorilor naturali terapeutici, precum și a efectelor dăunătoare ale fenomenelor entropice sau naturale Ministerul Sănătății instituie perimetre de protecție sanitară.

La art. 72 din HG nr. 1154/2004 se prevede:

(1) Stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice cuprind, din punct de vedere al sistematizării și componenței, următoarele zone funcționale:

- a) zona de cazare pentru tratament balnear și de recuperare - spitale, sanatorii și hoteluri de cură;
- b) zona de cazare pentru odihnă;
- c) zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur;
- d) zona de locuit pentru populația permanentă;
- e) zona pentru case de odihnă proprietate personală;
- f) zona dotărilor cu caracter politico-administrativ, social-cultural și comercial;
- g) zona activităților social-culturale;
- h) zona prestărilor publice;
- i) zona dotărilor de industrie locală, gospodărească și depozite;
- j) zona pentru dotări și amenajări sportive;
- k) zona dotărilor de tratament balneoclimatic.

(2) Zonificarea unei stațiuni nu trebuie să fie înțeleasă ca o strictă și totală separare între zone diferite, putând exista și anumite interferențe de funcțiuni care pot genera în unele cazuri suprapuneri parțiale de zone funcționale, cu excepția celor care produc noxe și perturbări în zonele de bază.

De asemenea, la art. 75 din HG nr. 1154/2004 se prevede:

(1) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur este generată de valoarea și amploarea cadrului natural al stațiunii cât și a teritoriului aferent, de prezența în zonă sau în regiune a unor monumente naturale, de artă, de arhitectură, de arheologie și altele asemenea, precum și de căile de acces existente sau posibile și circulația de tranzit.

(2) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur poate fi răspândită pe teritoriul stațiunii sau poate fi creată o zonă independentă cu condiția ca în ambele situații să nu fie afectate activitățile de bază din stațiune.

(3) Principalele dotări turistice ale zonei pentru turismul de tranzit și scurt sejur sunt:

a) hoteluri dotate și cu unele amenajări de agrement;

b) moteluri amplasate mai ales la marginea sau în afara stațiunii, în directă legătură cu arterele principale de circulație;

c) campinguri amplasate pe terenuri speciale, plantate, cu căsuțe prefabricate și partajări de teren pentru montarea de corturi, rulote și altele asemenea, inclusiv dotări igienico-sanitare corespunzătoare;

d) dotări sportive, piscine, debarcadere și altele asemenea.

Din cele arătate mai sus rezultă următoarele aspecte:

1. Lucrarea de utilitate publică "Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, județul Bihor" a fost proiectat să traverseze zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur, unde legiuitorul a permis existența drumurilor de tranzit sau cele cu trafic intens (art. 74 din HG nr. 1154/2004).

2. Tot în categoria drumurilor de tranzit poate fi inclus și DC 59 Sânmartin-Haieu-Betfia care deservește localitățile Rontău, Haieu, Betfia și străbate stațiunea Băile 1 Mai.

În ceea ce privește Legea nr. 107/1996 privind legea apelor invocată de către petenți ca fiind aplicabilă în cazul forajelor termale, precizăm faptul că, potrivit prevederilor art. 1 alin.3) din Legea nr. 107/1996 dreptul de folosință, cât și obligațiile corespunzătoare rezultate din protecția și conservarea resurselor de apă vor fi exercitate în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu excepția apelor geotermale pentru care se vor adopta reglementări specifice.

Tot în acest sens sunt și prevederile art. 111 din Legea nr. 107/1996 privind legea apelor prin care se arată faptul că regimul apelor minerale și geotermale va fi reglementat prin lege specială.

Nici prevederile Hotărârii nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică nu sunt aplicabile în prezenta speță.

La art.2 din Hotărârea nr. 930/2005 se prevede:

Sunt supuse prevederilor Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, denumite în continuare norme, următoarele obiective:

a) sursele de ape subterane sau de suprafață, precum și captările aferente acestora folosite pentru alimentarea centralizată cu apă potabilă a populației, a agenților economici din industria alimentară și farmaceutică, a unităților sanitare și social-culturale, construcțiile și instalațiile componente ale sistemelor pentru alimentare cu apă potabilă;

b) zăcămintele de ape minerale și captările aferente acestora utilizate pentru cura internă sau pentru îmbuteliere, instalațiile de îmbuteliere și instalațiile de exploatare a nămolurilor terapeutice;

c) lacurile și nămolurile terapeutice;

d) captările de ape subterane sau de suprafață folosite pentru îmbutelierea apei potabile, alta decât apa minerală naturală.

II. Impactul socio-economic: respingerea plângerii prealabile permite efectuarea celorlalte demersuri în vederea continuării proiectului de infrastructură rutieră.

III. Impactul financiar asupra bugetului județului: nu este cazul.

IV. Impactul asupra sistemului juridic: nu este cazul.

V. Consultări derulate în vederea elaborării proiectului de hotărâre în cauză: nu este cazul.

VI. Activități de informare publică privind elaborarea proiectului de hotărâre în cauză: nu este cazul.

VII. Măsurile de implementare necesare, respectiv modificările instituționale și funcționale precizate: - în curs de desfășurare.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (2) din O.U.G nr. 57/2019 privind Codul administrativ, apreciez că adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 3651/18.02.2022, respectiv sub nr. 3930/23.02.2022 este necesară și oportună, în vederea asigurării cadrului necesar continuării proiectului de infrastructură „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”.

În baza prevederilor art.136, alin.8, lit. (a) coroborat cu art.182 alin. (4) din O.U.G nr. 57/2019 privind Codul administrativ,
Față de cele mai sus precizate,

**PROPUN:
CONSILIUL JUDEȚEAN BIHOR**

Adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr.1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022, ca tardiv formulate, iar pe fond ca neîntemeiate.

**PREȘEDINTE,
Ilie Gavril Bolojan**

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022

Prin Referatul de aprobare nr. 10957 din 23.05.2022, Președintele Consiliului Județean Bihor propune adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022 .

Raportat la cele precizate în Referatul de aprobare și proiectul de hotărâre, învedereăm următoarele:

În primul rând, arătăm că plângerile prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022 au fost depuse peste termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 7 alin.3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care urmează să fie respinse ca fiind tardiv formulate.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 86 din 31.03.2022 s-a procedat la aprobarea modificării art.3 din H.C.J nr. 261/26.10.2021 privind aprobarea culoarului de expropriere a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.” în sensul însușirii raportului de evaluare varianta revizuită martie 2022, întocmit de evaluatorul atestat ANEVAR Ene Raul Cătălin, pentru imobilele proprietate privată, supuse exproprierii, reprezentând teren, în suprafață totală de 168.556,00 mp.

Prin Hotărârea Consiliului Județean Bihor nr. 261 din 26.10.2021 s-a procedat la aprobarea culoarului de expropriere a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”.

Pentru realizarea obiectivului de investiții „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor” s-a încheiat între Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere S.A. și Județul Bihor, în acord cu prevederile OUG nr. 101/2020 un parteneriat de implementare.

La art.4 alin.1) din parteneriatul de implementare amintit anterior, CNAIR se obligă să procedeze la depunerea spre finanțare în cadrul exercițiului financiar European 2014-2020 aplicația de finanțare pentru proiectarea și execuția obiectivului de investiție „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.” și să procedeze la efectuarea procedurii de expropriere pentru utilitate publică prin promovarea hotărârii de guvern de expropriere, în baza documentelor de identificare a proprietarilor și a raportului de evaluare realizat de către Județul Bihor.

Tot la art.4 alin.1) din parteneriatul de implementare amintit anterior, CNAIR se obligă să procedeze la realizarea tuturor procedurilor de expropriere prevăzute de lege în sarcina expropriatorului până la finalizarea exproprierii, plata despăgubirilor, soluționarea litigiilor.

La art.7 din Legea nr. 33/1994 se prevede faptul că utilitatea publică se declară de către Guvern pentru lucrările de interes național și de către consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pentru lucrările de interes local.

În vederea realizării obiectivului de investiții Ministerul Transporturilor și Infrastructurii a emis Avizul favorabil nr. 77/85 din 17.11.2021, iar Consiliul Interministerial de Avizare Lucrări Publice de Interes Național și Locuințe a emis Avizul favorabil nr. 59 din 02.12.2021.

În anexa la Avizul nr. 77/85/2021-Fișa de conformitate, la pct.5-Incadrarea obiectivului în programie/strategii/Master Planul General de Transport al României se arată faptul că obiectivul a fost inclus în Master Planul General de Transport al României elaborate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și aprobat prin HG nr. 666/2016. De asemenea, se mai arată faptul că obiectivul de investiție „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor” urmează să fie finanțat prin POIM 2014-2020.

În contextul prevederilor OUG nr. 101/2020, respectiv a Ordinului MTIC nr. 1370/2021 privind includerea la finanțare a acestui obiectiv în cadrul POIM a fost promovat Studiul de Fezabilitate achiziționat de către Consiliul Județean Bihor.

Finanțarea acestui obiectiv de investiții se va realiza prin grija CNAIR din fonduri externe în cadrul exercițiului financiar European 2014-2020.

Deoarece atât declararea de utilitate publică a obiectivului de investiții “Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor”, în acord cu prevederile Legii nr. 33/1994 cât și demararea procedurilor de expropriere în acord cu prevederile Legii nr. 255/2010 necesare implementării obiectivului de investiții sus amintit se vor desfășura prin grija CNAIR, propunem respingerea plângerilor prealabile formulate împotriva HCJ Bihor nr. 86/31.03.2022 ca fiind netemeinice și nelegale.

La data de 16.07.2021 Președintele Consiliului Județean Bihor a emis certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021 în scopul „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin”, pentru Etapa I – realizare studiu de fezabilitate, Etapa II – întocmirea documentației tehnice. Certificatul de urbanism s-a emis în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. a) pct. 1 din Legea nr. 50/1991, întrucât investiția urmează a se realiza pe terenuri aparținând a două unități administrativ-teritoriale.

La secțiunea „Regimul economic” din certificatul de urbanism se prevede că destinația propusă este: „căi de comunicație, drum național.” În aceste condiții, având în vedere că investiția propusă urmează să facă parte din infrastructura rutieră de transport de interes național, autorizația de construire se va emite de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin direcția de specialitate, așa cum stipulează art. 43 lit. b) din Legea nr. 50/1991. În acest sens sunt și dispozițiile art. 8 alin. (4) lit. c) și art. 58 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin Ordinul MDRL nr. 839/2009.

Referitor la impactul asupra mediului și la art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

Prin certificatul de urbanism nr. 763/16.07.2021, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 50/1991, s-a prevăzut că solicitantul are obligația de a se adresa autorității competente pentru protecția mediului – Agenția pentru Protecția Mediului Bihor (APM Bihor) în vederea obținerii actului administrativ al acesteia, necesar în procedura autorizării lucrărilor de construcții.

Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului transpune în dreptul intern prevederile Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 26 din 28 ianuarie 2012, modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 124 din 25 aprilie 2014. Mențiunea privind transpunerea normei comunitare este cuprinsă în Legea nr. 292/2018 (după art. 34), așa cum prevede art. 45 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

În vederea asigurării unui cadru adecvat pentru desfășurarea procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului, legiuitorul stabilește regula informării, consultării și participării tuturor autorităților cu responsabilități în domeniul protecției mediului prin participarea acestora în cadrul unei comisii de analiză tehnică (CAT) organizate la nivelul județului unde se află amplasamentul proiectului – art. 2 alin. (4) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018. La nivelul județului Bihor CAT a fost constituită conform Ordinului Prefectului Județului Bihor nr. 67/18.01.2019.

Art. 6 alin. (4) din Legea nr. 292/2018 stipulează că această comisie „este constituită din reprezentanți ai autorităților publice centrale și/sau locale, respectiv ai administrației publice, inclusiv din cadrul compartimentelor care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și urbanismului, autorității de sănătate publică, autorității competente de gospodărire a apelor, autorității competente pentru protejarea patrimoniului cultural, inspectoratului pentru situații de urgență, autorităților publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului, reprezentanți ai structurilor responsabile pentru inspectoratele teritoriale silvice, ai direcțiilor pentru agricultură județene sau a municipiului București și ai altor autorități, după caz, în funcție de natura proiectului. Prezența în comisia de analiză tehnică a reprezentanților autorităților prevăzute în prezentul alineat este obligatorie la solicitarea autorității publice competente pentru protecția mediului.”

Conform art. 8 alin. (2) din Legea nr. 292/2018, procedura de evaluare a impactului asupra mediului „este precedată de o evaluare inițială a proiectului, realizată de către autoritățile competente pentru protecția mediului, în cadrul căreia este identificată localizarea proiectului în raport cu ariile naturale protejate, precum și dacă proiectul propus intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, după caz.”

Art. 8 alin. (1) din Anexa nr. 5 la Legea nr. 292/2018 stipulează că „pentru realizarea etapei de evaluare inițială, titularul proiectului solicită emiterea acordului de mediu la autoritatea competentă pentru protecția mediului, conform prevederilor art. 6 din prezenta procedură, prin depunerea unei notificări privind intenția de realizare a proiectului, însoțită de certificatul de urbanism emis în condițiile legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, planurile anexă la acesta și dovada achitării tarifului aferent acestei etape.”

În cazul în care, în cadrul etapei de evaluare inițială, autoritatea pentru protecția mediului decide că este necesară demararea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului (art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 292/2018), ea declanșează prima etapă a procedurii de evaluare a impactului proiectului respectiv asupra mediului, denumită „etapa de încadrare” a proiectului (art. 13-15 din Anexa nr. 5 a Legii nr. 292/2018).

În cadrul etapei de încadrare, titularul proiectului depune memoriul de prezentare a proiectului iar autoritatea pentru protecția mediului stabilește componența comisiei de analiză tehnică (CAT) și îi transmite toate documentele necesare evaluării, ulterior urmând a fi stabilite data și ora prezentării pe care o va ține titularul proiectului în fața comisiei de analiză tehnică.

Cu privire la lucrările de construire, Legea nr. 292/2018 le împarte în trei categorii: cele care sunt supuse evaluării impactului asupra mediului; cele pentru care trebuie stabilită necesitatea evaluării și cele care nu sunt supuse evaluării.

Anexa nr. 2 a Legii nr. 292/2018 cuprinde lista proiectelor pentru care trebuie stabilită necesitatea efectuării evaluării impactului asupra mediului. Legiuitorul înțelege prin noțiunea de proiect „executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații ori lucrări, precum și alte intervenții asupra cadrului natural și peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale” – art. 2 lit. e) din Legea nr. 292/2018.

Ca urmare a analizării documentației depuse de Consiliul Județean Bihor la APM Bihor, înregistrată sub nr. 13777/02.09.2021, s-a emis Decizia etapei de evaluare inițială nr. 13777/SAAA/22.09.2021.

În aceasta s-a prevăzut că proiectul propus intră sub incidența Legii nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, fiind încadrat în Anexa nr. 2, pct. 10. Proiecte de infrastructură, lit. e. Construcția drumurilor, porturilor și instalațiilor

portuare, inclusiv a porturilor de pescuit, altele decât cele prevăzute în Anexa nr. 1.

Tot în Decizia nr. 13777/SAAA/22.09.2021 se arată că proiectul propus intră sub incidența art. 28 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, întrucât traversează Situl Natura 2000 ROSCI 0098 Lacul Peșea.

De asemenea, tot în decizie se menționează că proiectul intră sub incidența prevederilor art. 48 și 54 din Legea apelor nr. 107/1996, fiind necesar să se obțină avizul de gospodărire a apelor de la autoritatea competentă – ABA Crișuri.

ABA Crișuri a emis la data de 10.11.2021 Avizul de Gospodărire a Apelor nr. 231/2021. Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor-ANANP a emis Avizul nr. 126 din 12.11.2021.

La data de 29.11.2021 Agenția pentru Protecția Mediului Bihor a emis Decizia Etapei de Incadrare nr. 1539/2021, fiind astfel îndeplinite condițiile legale în ceea ce privește demararea procedurii de realizare a lucrării de utilitate publică „Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, jud. Bihor.”

Tot referitor la chestiuni legate de mediu, în plângerile prealabile formulate, se mai invocă, în esență, o pretinsă încălcare a art. 8 din CEDO, cu privire la dreptul cetățenilor la viața privată și de familie, făcând referire la hotărârile pronunțate de Curte în cauzele Gyorgy Dees c. Ungariei și Grimkovskaya c. Ucrainei și Moreno Gomez c. Spaniei.

În ceea ce privește hotărârea din cauza Grimkovskaya c. Ucrainei, Curtea a constatat că, într-adevăr, în acel caz a avut loc o încălcare a art. 8 din Convenție dar totodată a reținut și că abordarea proiectelor de infrastructură constituie o sarcină dificilă care necesită timp și resurse considerabile din partea statelor. De asemenea, a arătat că statele nu pot fi ținute responsabile pentru simplul fapt de a permite ca traficul greu să treacă prin zone urbane rezidențiale.

Curtea a precizat însă în multiple rânduri că drepturile garantate de art. 8 nu au un caracter absolut, paragraful 2 autorizând statele să restrângă aceste drepturi, orice restrângere sau limitare a acestora fiind generic desemnată ca ingerință.

Așa cum rezultă din jurisprudența Curții, o ingerință este compatibilă cu Convenția dacă sunt respectate cumulativ următoarele trei condiții:

a) când ingerința este prevăzută de lege (în sens larg). În cazul de față sunt aplicabile dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, Legea nr. 255/2010, Legea nr. 292/2018, art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO;

b) când ingerința urmărește un scop legitim. Paragraful 2 al art. 8 din CEDO enumeră o serie de motive pe care statele le pot invoca pentru a justifica o eventuală ingerință în respectarea vieții private. Situațiile în care Curtea nu a acceptat că ingerința urmărește un scop legitim au fost foarte rare (spre exemplu în cauza Sabou și Pircălab c. României, hotărârea din 28.09.2004, Curtea a constatat că decăderea din drepturile părintești ca urmare a unei condamnări penale pentru calomnie constituie o ingerință ce nu urmărește un scop legitim);

c) când ingerința este necesară într-o societate democratică. În această materie, Curtea nu își substituie propriul raționament celui operat de autoritățile statului. În baza principiului subsidiarității, Curtea recunoaște statelor prerogativa de a decide cu privire la măsurile concrete ce pot fi luate (prerogativa fiind cunoscută și sub denumirea de marja de apreciere a statului). Cu caracter general, se poate aprecia că ingerința este necesară într-o societate democratică dacă ea corespunde unei nevoi sociale și dacă este proporțională față de scopul legitim urmărit.

Nu în ultimul rând trebuie precizat că pentru a intra sub incidența garanțiilor conferite de art. 8 din CEDO, atingerile aduse mediului înconjurător și, prin urmare, drepturilor individuale ale omului, trebuie să fie probate. Cu alte cuvinte, justițiabilii trebuie să fi furnizat măcar un început de dovadă cu privire la pretențiile pe care le invocă, fără de care nu se poate considera că am fi în prezența unei ingerințe nejustificate.

În acest sens sunt relevante două hotărâri din jurisprudența Curții:

a) În cauza Asselbourg c. Luxemburg (dec. nr. 29121/95, ECHR 1999-VI) reclamantii (78 de persoane fizice și Asociația Greenpeace) au susținut că punerea în funcțiune a unei oțelării le-ar afecta calitatea vieții. Curtea a considerat însă că un potențial reclamant trebuie să prezinte indicii

rezonabile și convingătoare privind posibilitatea producerii unei încălcări a drepturilor sale personale, și că simple suspiciuni sau prezumții sunt insuficiente în această privință.

Curtea a mai arătat în această cauză că simpla invocare a riscurilor de poluare inerente producției oțelului pe bază de deșeuri metalice nu este suficientă pentru a permite reclamanților să se pretindă victime ale unei încălcări a Convenției. Trebuie ca ei să poată pretinde, de o manieră argumentată că, în lipsa unor măsuri preventive suficiente luate de autorități, gradul de probabilitate a producerii unei pagube este suficient de ridicat pentru a putea fi considerat drept producător al unei încălcări a drepturilor garantate;

b) În cauza *Kyrtatos c. Grecia* (2003) reclamanții au susținut că amenajările urbane situate în sud-estul unei insule grecești au condus la distrugerea mediului înconjurător în care ei trăiesc. Însă Curtea a afirmat că pentru a determina dacă o poluare a mediului poate afecta dreptul la viață privată a unei persoane, elementul determinant este acela de a ști dacă există un element nociv pentru sfera vieții private. În acest sens, Curtea a arătat că invocarea cu caracter general a unei eventuale deteriorări a mediului nu este suficientă, întrucât nici art. 8, nici altă dispoziție din Convenție nu garantează o protecție generală a mediului. În această cauză, deoarece reclamanții nu au prezentat niciun element care să probeze o astfel de deteriorare a vieții lor private, Curtea a considerat că art. 8 nu a fost încălcat.

Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate:

Exproprierea pentru cauză de utilitate publică este o ingerință permisă de dispozițiile art. 1 din Protocolul 1 la CEDO și la dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituția României.

Totodată, exproprierea pentru cauză de utilitate publică se face cu justă și prealabilă despăgubire, iar o expropriere viitoare nu poate fi considerată ca reprezentând o atingere adusă dreptului de proprietate. Astfel, procedura de expropriere, așa cum este reglementată în sistemul nostru de drept, are ca scop tocmai plata despăgubirilor cuvenite proprietarilor care sunt expropriați, fără a se putea reține că prin efectuarea unor exproprieri proprietarilor imobilelor li s-ar produce un prejudiciu material. În cazul oricărei proceduri de expropriere interesul persoanelor expropriate este acela de a primi o despăgubire echitabilă.

În prezent, imobilele petenților sunt amplasate în zona delimitată de drumul comunal DC 59 Sânmartin-Haieș-Betfia, linia de cale ferată existentă în zonă și drumul național DN 76 Oradea-Deva.

Precizăm faptul că DC 59 Sânmartin-Haieș-Betfia este un drum de tranzit (așa cum rezultă din HG nr. 1154/2004) care deservește localitățile Rontău, Haieș, Betfia și stațiunea Băile 1 Mai, fiind utilizat atât de către rezidenții din localitățile amintite anterior cât și de către turiști, zona fiind și în prezent supusă poluării fonice cât și a poluării aerului generate de noxele emise de către autoturismele și autovehiculele care tranzitează zona, folosind infrastructura existentă în prezent (DC 59 și DN 76).

Din analiza prevederilor HG nr. 1154/2004 privind aprobarea normelor tehnice din 23.07.2004 unitare pentru realizarea documentațiilor complexe de atestare a funcționării stațiilor balneare, climatice și balneoclimatice și de organizare a întregii activități de utilizare a factorilor naturali, rezultă următoarele aspecte:

Potrivit prevederilor art. 25 alin.1) din HG nr. 1154/2004 în scopul prevenirii și combaterii poluării stațiilor balneare, climatice și balneoclimatice și a factorilor naturali terapeutici, precum și a efectelor dăunătoare ale fenomenelor entropice sau naturale Ministerul Sănătății instituie perimetre de protecție sanitară.

La art. 72 din HG nr. 1154/2004 se prevede:

(1) Stațiile balneare, climatice și balneoclimatice cuprind, din punct de vedere al sistematizării și componenței, următoarele zone funcționale:

- a) zona de cazare pentru tratament balnear și de recuperare - spitale, sanatorii și hoteluri de cură;
- b) zona de cazare pentru odihnă;
- c) zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur;
- d) zona de locuit pentru populația permanentă;

- e) zona pentru case de odihnă proprietate personală;
- f) zona dotărilor cu caracter politico-administrativ, social-cultural și comercial;
- g) zona activităților social-culturale;
- h) zona prestărilor publice;
- i) zona dotărilor de industrie locală, gospodărească și depozite;
- j) zona pentru dotări și amenajări sportive;
- k) zona dotărilor de tratament balneoclimatic.

(2) Zonificarea unei stațiuni nu trebuie să fie înțeleasă ca o strictă și totală separare între zone diferite, putând exista și anumite interferențe de funcțiuni care pot genera în unele cazuri suprapuneri parțiale de zone funcționale, cu excepția celor care produc noxe și perturbări în zonele de bază.

De asemenea, la art. 75 din HG nr. 1154/2004 se prevede:

(1) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur este generată de valoarea și amploarea cadrului natural al stațiunii cât și a teritoriului aferent, de prezența în zonă sau în regiune a unor monumente naturale, de artă, de arhitectură, de arheologie și altele asemenea, precum și de căile de acces existente sau posibile și circulația de tranzit.

(2) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur poate fi răspândită pe teritoriul stațiunii sau poate fi creată o zonă independentă cu condiția ca în ambele situații să nu fie afectate activitățile de bază din stațiune.

(3) Principalele dotări turistice ale zonei pentru turismul de tranzit și scurt sejur sunt:

a) hoteluri dotate și cu unele amenajări de agrement;

b) moteli amplasate mai ales la marginea sau în afara stațiunii, în directă legătură cu arterele principale de circulație;

c) campinguri amplasate pe terenuri speciale, plantate, cu căsuțe prefabricate și partajări de teren pentru montarea de corturi, rulote și altele asemenea, inclusiv dotări igienico-sanitare corespunzătoare;

d) dotări sportive, piscine, debarcadere și altele asemenea.

Din cele arătate mai sus rezultă următoarele aspecte:

1. Lucrarea de utilitate publică "Drum de legătură între municipiul Oradea și comuna Sânmartin, județul Bihor" a fost proiectată să traverseze zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur, unde legiuitorul a permis existența drumurilor de tranzit sau cele cu trafic intens (art. 74 din HG nr. 1154/2004).

2. Tot în categoria drumurilor de tranzit poate fi inclus și DC 59 Sânmartin-Haieș-Betfia care deservește localitățile Rontău, Haieș, Betfia și străbate stațiunea Băile 1 Mai.

În ceea ce privește Legea nr. 107/1996 privind legea apelor invocată de către petenți ca fiind aplicabilă în cazul forajelor termale, precizăm faptul că, potrivit prevederilor art. 1 alin.3) din Legea nr. 107/1996 dreptul de folosință, cât și obligațiile corespunzătoare rezultate din protecția și conservarea resurselor de apă vor fi exercitate în conformitate cu prevederile prezentei legi, cu excepția apelor geotermale pentru care se vor adopta reglementări specifice.

Tot în acest sens sunt și prevederile art. 111 din Legea nr. 107/1996 privind legea apelor prin care se arată faptul că regimul apelor minerale și geotermale va fi reglementat prin lege specială.

Nici prevederile Hotărârii nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică nu sunt aplicabile în prezenta speță.

La art.2 din Hotărârea nr. 930/2005 se prevede:

Sunt supuse prevederilor Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, denumite în continuare norme, următoarele obiective:

a) sursele de ape subterane sau de suprafață, precum și captările aferente acestora folosite pentru alimentarea centralizată cu apă potabilă a populației, a agenților economici din industria alimentară și farmaceutică, a unităților sanitare și social-culturale, construcțiile și instalațiile componente ale sistemelor pentru alimentare cu apă potabilă;

b) zăcămintele de ape minerale și captările aferente acestora utilizate pentru cura internă sau pentru îmbuteliere, instalațiile de îmbuteliere și instalațiile de exploatare a nămolurilor terapeutice;

c) lacurile și nămolurile terapeutice;

d) captările de ape subterane sau de suprafață folosite pentru îmbutelierea apei potabile, alta decât apa minerală naturală.

În baza prevederilor art. 182 alin. (4) coroborate cu ale art. 136 alin. (3) lit. a) și alin (8) lit. b) din O.U.G. nr.57/2019 privind Codul administrativ,
Față de aceasta,

**PROPUNEM
CONSILIULUI JUDEȚEAN BIHOR**

Adoptarea proiectului de hotărâre privind respingerea plângerilor prealabile înregistrate la Consiliul Județean Bihor sub nr. 9772/05.05.2022, nr. 10009/09.05.2022 respectiv sub nr. 10010/09.05.2022 împotriva Hotărârii Consiliului Județean Bihor nr. 86/31.03.2022 cu anexa nr. 1 constând în Raportul de evaluare Seria E157/24.03.2022 varianta revizuită martie 2022, ca tardiv formulate, iar pe fond ca neîntemeiate.

**VICEPREȘEDINTE,
Mircea Mălan**

**DIRECTOR EXECUTIV,
Filip Cheșeli**

Îmi asum responsabilitatea corectitudinii și legalității
în solidar cu întocmitorul înscrisului

**ȘEF BIROU,
Sanda Bogdan**

Îmi asum responsabilitatea pentru
fundamentarea, corectitudinea și legalitatea
întocmirii acestui act oficial

**CONSILIER JURIDIC,
Cosmin Teaha**

Îmi asum responsabilitatea pentru
fundamentarea, corectitudinea și legalitatea
întocmirii acestui act oficial

